

خطبه اول نماز جمعه شهرستان میاندورود به امامت حجت الاسلام والمسلمین غفاری به مناسبت ماه مبارک رمضان

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين، نحمد ونستعينه ونستغفره ونؤمن به وتوكل عليه، ونشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، و
نشهد أن محمداً عبده ورسوله، اللهم صلّ وسلّم وبارك على سيدنا ونبينا أبي القاسم محمد وعلى آله الطيبين الطاهرين
المعصومين، سيما بقية الله في الأرضين.

اوصيكم عباد الله ونفسي بتقوى الله؛ تقوا، زاد راه مؤمن در مسیر بندگی و کلید قبولی اعمال در ماه ضیافت الهی
است.

علیکم باقبال الاعمال؛ رمضان، مدرسه اخلاص و مراقبه

برادران و خواهران ایمانی؛ در آستانه و متن ماه مبارک رمضان، ماه نزول قرآن و ماه تهذیب نفس قرار داریم؛ ماهی که
فرصت طلایی بازگشت به خوشتن و تجدید عهد با خدای متعال است. یکی از سرمایه های بزرگ این ماه،
بهره گیری از میراث گرانسنگ علمای ربانی و عارفان الهی در باب مراقبه و اخلاص است.

مرحوم آیت الله بحجت رضوان الله علیه درباره کتاب شریف اقبال الاعمال تأکید می فرمودند: مطالعه همه آثار سید بن
طاووس برای اهل علم لازم است و اگر کسی این کتاب را نداشته باشد، گویی از یک سرمایه معنوی بزرگ محروم است.
ایشان توصیه می کردند هر مقدار از این کتاب که قابل مطالعه است بخوانید و هر مقدار که قابل عمل است، به اندازه حال
و توان خود عمل کنید.

این سخن نشان می دهد که «اقبال الاعمال» صرفاً یک کتاب دعا نیست؛ بلکه برنامه ای جامع برای سلوک عملی در
ماه های عبادی، به ویژه رمضان است.

از سوی دیگر، عارف کامل، مرحوم میرزا جواد آقا ملکی تبریزی در کتاب شریف المراقبات درباره سید بن طاووس می‌نویسد که استادش می‌فرمود: «غیر از معصومین علیهم السلام، کسی در علم مراقبت مانند او نیامده است.» این تعبیر نشان می‌دهد که سخنان سید بن طاووس درباره روزه و اخلاص، سخن یک فقیه صرف نیست، بلکه کلام یک مربی نفوس و طبیب دل‌هاست.

عیار سنج‌های اخلاص در روزه‌داری

ای مؤمنان! روزه فقط گرسنگی و تشنگی نیست؛ روزه میدان سنجش اخلاص است. سید بن طاووس برای تشخیص روزه خالص از روزه آلوده به ریا، معیارهایی دقیق و کاربردی ارائه می‌کند که هر یک، چراغ راهی برای مادر این ماه مبارک است.

۱. شرم از نگاه‌بندگان یا خوف از نگاه خدا؟

اگر در پایان روز، در میان روزه‌داران صالح افطاری کنی، آیا از اینکه آنان کیفیت رفتار تو را ببینند شرم می‌کنی؟ اگر شرم تو از مردم بیشتر از توجهت به خداست، بدان که در نیت تو شائبه ریا وجود دارد. عبادتی که برای جلب قلوب مردم باشد، هر چند در ظاهر زیباست، اما در پیشگاه الهی کم‌وزن است.

۲. شیرینی اطلاع مردم یا رضایت خدا؟

خود را بیازماییم؛ آیا دوست داریم دیگران بدانند که روزه‌ایم تا احترام بیشتری ببینیم؟ اگر اطلاع مردم برای ما شیرین‌تر از اطلاع خداست، این یعنی بیماری قلبی. روزه‌ای که برای دیدن شدن باشد، «سقیم» است؛ زیرا عبد، باید خدا را ببیند نه نگاه دیگران را.

۳. همراهی با مردم یا تبعیت از خدا؟

اگر وقتی جمع زیادی روزه‌اند، ما هم با نشاط روزه می‌گیریم، اما در تنهایی یا در اقلیت، سستی می‌کنیم، باید بدانیم که انگیزه ما تبعیت از جمع است نه تبعیت از امر الهی. معیار، «اکثریت» نیست؛ معیار، «اراده رب الارباب» است.

۴. عبادت از سر عشق یا معامله؟

آیا اگر ثواب و وعده بهشت و نجات از جهنم نبود، باز هم روزه می گرفتیم؟ روزه کامل آن است که انسان خدا را شایسته عبادت بداند، نه اینکه عبادت را فقط معامله ای برای پاداش تلقی کند. البته امید به ثواب و خوف از عقاب، مراتب اولیه ایمان است؛ اما عالی ترین مرتبه آن است که عبد، خدا را به خاطر عظمت و جلالش عبادت کند.

۵. نشاط برای طاعت یا نشاط برای سفره؟

اگر نشاط مادر روزه داری به خاطر تنوع و کیفیت افطار است، نه به خاطر اطاعت خدا، این نشانه نقص در نیت است. مؤمن باید برای بندگی شاد باشد، نه صرفاً برای لذت های پس از آن.

مواع استمرار نیت خالصانه

برادران و خواهران! اخلاص فقط در آغاز نیت نیست؛ استمرار آن مهم تر است.

مانع اول: دنیا طلبی در میانه راه

ممکن است بخشی از روز را با اخلاص روزه بگیریم، اما در میانه روز، با دیدن لذت های دنیوی یا پیشنهاد های وسوسه انگیز، در دل آرزو کنیم که ای کاش زود تر روز تمام شود. سید بن طاووس می فرماید: اگر بنده ای در خدمت شما چنین سستی می کرد، او را طرد می کردید؛ پس چگونه خود در برابر خدای متعال سستی می کنیم؟

مانع دوم: زیاده در ترک روزه

گاهی افطار کردن فضیلت بیشتری دارد؛ مثلاً در روزه مستحبی اگر برادر مؤمنی دعوت کند یا روزه مانع انجام واجب مهم تری شود، باید افطار کرد. اما اگر به خاطر اینکه مردم نگویند چرا افطار کردی، به روزه ادامه دهیم، این عبادت برای مردم است، نه برای خدا؛ و این خطرناک است.

مانع سوم: غفلت‌های جبران‌نشد

اگر امر دنیوی ناموجهی پیش آمد و نیت را تضعیف کرد، باید فوراً با توبه و استغفار، نیت را اصلاح کنیم. در توبه همیشه باز است و خداوند یاری‌گیرندگان صادق خویش است.

روزه نیک بختان

سید بن طاووس در پایان می‌فرماید: روزه حقیقی آن است که انسان خدا را از آن جهت که شایسته پرستش است عبادت کند؛ این «روزه اهل سعادت» است.

ای مردم مؤمن می‌اندورود! ماه رمضان، فرصت تبدیل روزه عادت به روزه عبادت است؛ فرصت تبدیل ظواهر به بواطن؛ فرصت تبدیل ریاء به اخلاص؛ و فرصت بازگشت از خود به خدا.

بیایم در این ماه مبارک، با مطالعه و عمل به معارف بزرگان، به ویژه آنچه در «اقبال الاعمال» و «المراقبات» آمده است، روزه خود را از یک تکلیف ظاهری به یک سلوک الهی تبدیل کنیم.

اللهم اجعل صيامنا صيام الصائمين، وقيامنا قيام القائمين، ونبهنا فيه عن نومة الغافلين.

پروردگارا! به ما توفیق اخلاص در نیت، صدق در عبادت و ثبات در مسیر بندگی عنایت فرما.

خدایا! دل‌های ما را از ریا و خودنمایی پاک گردان و ما را از اهل سعادت و رضوان خویش قرار ده.

والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته.

خطبه دوم نماز جمعه شهرستان میاندورود به امامت حجت الاسلام والمسلمین غفاری به مناسبت ماه مبارک رمضان

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين، نحمده ونستعينه ونستغفره ونتوكل عليه، ونصلّي ونسلم على سيدنا ونبينا محمد المصطفى وعلى آله الأطهار، سيما بقيّة الله الأعظم ارواحنا فداء.

اوصيكم عباد الله ونفسي بتقوى الله؛ تقوا، معيار سنجش تصمیم‌ها در لحظات حساس تاریخ است و ملتی که با تقوا حرکت کند، نه در میدان دچار غروری شود و نه در دیپلماسی دچار انفعال.

برادران و خواهران مؤمن و انقلابی؛ بیانات اخیر رهبر معظم انقلاب اسلامی، حضرت آیت الله سید علی خامنه‌ای در دیدار مردم آذربایجان شرقی، یک نقشه راه جامع برای عبور کشور از شرایط پیچیده کنونی بود؛ بیاناتی که هم درون را ترمیم کرد و هم پیام روشنی به بیرون مخابره نمود.

مهندسی آرامش و التیام زخم‌های اجتماعی

نخستین محور این سخنان، التیام زخم‌های حوادث اخیر بود. تأکید معظم له بر اینکه کشته‌شدگان، «فرزندان ملت» هستند، تلاشی حکیمانه برای خنثی سازی پروژه «کشته سازی» دشمن و جلوگیری از دوقطبی سازی جامعه بود. این نگاه، جامعه را از فضای انتقام و هیجان به سمت عقلانیت و همدلی سوق می دهد.

راهبرد «مهندسی آرامش» یعنی تبدیل تهدید به فرصت؛ یعنی مردم آرامش خود را حفظ کنند و مسئولان نیز وظیفه اصلاح اقتصادی و بهبود معیشت را با جدیت دنبال نمایند. این تقسیم نقش، شکل گیری یک عهد ملی تازه است؛ عهدی مبتنی بر اعتماد، مسئولیت پذیری و همبستگی.

بازدارندگی فعال؛ پیام روشن به دشمن

محور دوم، ارتقای بازدارندگی بود. هشدار صریح نسبت به توان انهدام ناوها و پایگاه‌های متخاصم، نشان‌دهنده آرایش آفندی و آمادگی کامل جمهوری اسلامی در برابر هرگونه خطای محاسباتی دشمن است. این سخن، تهدید نیست؛ بلکه اعلام واقعیت قدرت بازدارنده ایران است؛ قدرتی که معادلات منطقه‌ای را تغییر داده و دشمن را از اقدام فسنجید باز می‌دارد.

مذاکره؛ از موضع انتخاب، نه اجبار

در موضوع مذاکره نیز، رهبر انقلاب با صراحت، مذاکره تحمیلی را رد کردند، اما اصل مذاکره را به عنوان یک ابزار دیپلماتیک در صورت تغییر رفتار طرف مقابل نفی نکردند. این نگاه، معادله مذاکره را از «اجبار» به «انتخاب» تبدیل می‌کند.

در باره مذاکرات ایران و آمریکا باید چند نکته روشن باشد:

اولاً تجربه تاریخی نشان داده که آمریکا قابل اعتماد نیست؛ چه در پیمان‌ها و چه در رفتار سیاسی. نقض تعهدات، خروج یک‌جانبه از توافق‌ها و رفتارهای متناقض، سابقه‌ای روشن دارد.

ثانیاً واقعیت این است که گزینه جنگ برای آمریکا پرهزینه و پرریسک است؛ هزینه سیاسی، اقتصادی و انسانی آن بالاست و دستاوردش تضمین شده نیست. بنابراین، جذاب‌ترین گزینه برای آنان دستیابی به توافقی نسبی است تا بتوانند آن را به عنوان «دست‌آورد» معرفی کنند و هزینه‌های گذشته را توجیه نمایند.

ثالثاً ما نباید موضوع مذاکره را حیثیتی کنیم. جمهوری اسلامی ایران برای حفظ منافع ملی از همه ابزارهای مشروع خود استفاده می‌کند؛ چه دیپلماسی، چه میدان. اصل، تأمین عزت ملت و بهبود معیشت مردم است. اگر مذاکره‌ای صورت گیرد، از موضع قدرت و در چارچوب منافع ملی خواهد بود، نه از سر ضعف یا فشار.

افشای چهره واقعی تمدن غرب

در کنار این مباحث، تحولات اخیر در غرب نیز پرده از واقعیت‌های تلخ برداشت. پرونده جفری اپستین، سرمایه‌دار آمریکایی، نمونه‌ای از پیوند خطرناک قدرت، ثروت و فساد در بالاترین سطوح ساختار سیاسی غرب است. حضور چهره‌های بانفوذ سیاسی و اقتصادی در چنین پرونده‌هایی، نشان می‌دهد ادعای اخلاق و دموکراسی در آن تمدن تا چه اندازه با واقعیت فاصله دارد.

این رسوایی، برای جامعه آمریکا یادآور ماجرای رسوایی واترگیت است؛ هر دو نمونه‌هایی از فساد در سطوح عالی قدرت اند که اعتماد عمومی را خدشه دار کردند. چنین پرونده‌هایی نشان می‌دهد نظام سلطه، کرامت انسانی را نیز ابزاری برای پیشبرد اهداف سیاسی می‌بیند.

این‌ها موارد استثنایی نیست؛ بلکه نشانه‌ای از ساختارهایی است که در آن، رسانه، سیاست و حتی نهادهای عدالت، در برابر پول و قدرت، از کارکردهای ادعایی خود فاصله می‌گیرند.

تقدیر از خادمان امنیت

در پایان، لازم می‌دانم از زحمات فرمانده پیشین سپاه پاسداران در شهرستان جناب سرهنگ حسینی، که سال‌ها با اخلاص و مجاهدت در مسیر تأمین امنیت و آرامش مردم خدمت کردند، صمیمانه تقدیر و تشکر نمایم. امنیت امروز ما حاصل تلاش‌های بی‌وقفه چنین مجاهدانی است.

همچنین برای فرمانده جدید جناب سرهنگ امامی نژاد، آرزوی توفیق، تدبیر، صلابت و خدمت خالصانه در مسیر پاسداری از انقلاب اسلامی و امنیت مردم شهرستان میاندورود را داریم. امیدواریم با همدلی و همکاری همه دستگاه‌ها، شاهد ارتقای هرچه بیشتر امنیت و اقتدار منطقه باشیم.

برادران و خواهران عزیز؛ پیام امروز انقلاب اسلامی روشن است: ایران از موضع عزت سخن می‌گوید؛ در میدان مقتدر است و در دیپلماسی هوشمند؛ در داخل به دنبال آرامش و اصلاح است و در برابر دشمن، آماده و تهاجمی. با

حفظ وحدت، تقویت اعتماد عمومی و پشتیبانی از خدمتگزاران صادق، می‌توانیم از این پیچ تاریخی نیز سر بلند عبور کنیم.

خدایا! ملت ایران را در سایه وحدت و بصیرت حفظ بفرما، مسئولان ما را در خدمت رسانی موفق بدار، و دشمنان این ملت را مأیوس و ناکام گردان.